

Omtale af optakten til udgivelsen af ”Digte for en Daler”

30. september 1964, jf. anmeldelse i Jyllands Posten 1.10.1964 af H.A. (Hans Andersen)

Per-Olof Johansson 26. august 2007

Jeg søgte efter noget andet og så dukkede dette udklip op. Det appellerede til mig om at blive anbragt på Internet.

Det var sjovt, mens det stod på, men det er også sjovt at tænke på bagefter. Man opfatter jo ikke umiddelbart situationen som historisk, selvom den var det. Det hele arrangement er noget praktisk. At få forberedt sig, at hilse på alle de ældre og klogere og meget mere scenevante. Jeg prøvede at holde mig til de åbenbart jævnaldrende, Charlotte Strandgard og Kristen Bjørnkjær. Arrangementet foregik i ’Store Auditorium’ på Århus Universitet. Der hvor man til dagligt sad andægtigt og hørte enten på professor Max Sørensen eller Nørgaard. Så at stå i mørke med det tåbelige gamle instrument af et epidiaskop for at vise mine grafiske ”Livstegn”. Men det er rigtigt nok, som der står, at jeg også læste op. Hvis Jørgen Leth ikke optrådte, så var han da tilstede tror jeg. Bagefter var vi til spisning ovre i kantinen til Matematisk Institut, eller ude i forgangen, kan det være rigtigt. En fyr fra senioratet kunne absolut ikke se noget vigtigt i det, der var foregået, mens Arthur Köpcke og jeg lille mand forsøgte at overbevise ham. Köpcke fortalte om den aggressivitet, som det uforståede på mærkelig vis vakte. En af hans venner havde i en happening stået på hovedet i lang tid og var blevet korporligt overfaldet af en vred tilskuer.

Jeg mindes, at jeg havde præsenteret Vagn Steen og Hans-Jørgen Nielsen for mit materiale på en café overfor Århus Jernbanestation, der var sådan en glasinddækket fortovscafé. Her udvalgte de to ting af mig, som blev bragt i Digte for en Daler nr. 1 (som altså var nr. 2, da forløberer hed nr. nul!) Fra dette møde husker jeg især Hans Jørgen Nielsens totale afvisning af alt som kunne opfattes som ”symbolsk” indhold – en tankegang der lå mig ganske fjern.

Vagn Steen inviterede til et arrangement på en skole sammen med de øvrige på et senere tidspunkt. Af tilfældige grunde kunne jeg ikke den dag, og det var så den historie.

A handwritten signature in black ink that reads "Jeg". The letters are stylized and connected, with a long vertical stroke for the 'g'.

JP - 7/10 - 64

Digteraften med Udlevering af Søm

PAA lørdag udkommer første nummer af »Digte for en Daler«, et nyt dansk tidsskrift — maaske skulle der her staa tidsskrift?, thi udgiveren er forfatteren Vagn Steen — som vil trykke den eksperimenterende lyrik, der ikke let finder husly andet sted.

I aftes blev Digte for en Daler introduceret ved en forestilling i Studenterforeningen i Aarhus, hvor Vagn Steen og den unge digtergruppe omkring tidsskriftet præsenterede værket, og de mange tilstedeværende, som havde ladet daleren rulle for (uofficielt) at opnaa tidsskriftets nummer 0, fik et levende indtryk af, at Digte for en Daler bliver noget særpræget.

*

AFTENEN indledtes med et lysbillede af Vagn Steens laaner-kort fra Statsbiblioteket og endte med et lystspil iscenesat af den unge kunstgalleri-mand Arthur Köpcke, der blev benævnt som „en undergrundslyriker, der ikke har været trykt i Danmark“.

Mens der blev læst op af tekster om kalkgrunden paa Stevns, sygdomme hos larver og om børnepsykologi, skrev Köpcke paa tavlen, delte traktater rundt og senere kuverter med søm, plasticbogstaver og haarnaale i. Meget med lyrik havde det tilsyneladende ikke at skaffe, men de fleste morede sig for mere end tokronen.

Forinden havde forfatteren Hans-Jørgen Nielsen (ekspert i japanske haiku-vers) demonstreret begrebet materialiseret sprogbrug, og da en del af digtene? stod paa hovedet i Store Auditoriums vanskelige epidiaskop, fik denne form for lyrik en noget problematisk start. Det viste sig dog, at det ikke gjorde saa meget,

men at det endda kunne forhøje virkningen. Paa den maade blev manden, som passede lysbilledapparatet, meddigtende.

*

DET mest konkrete ved aftenen var Vagn Steens oplysninger om Digte for en Daler. Jeg kan lide at tænke i kontanter, sagde han, derfor havde jeg engang planer om at lave en bog, som skulle hedde Fire Digte — fire Kroner.

Tidsskriftets økonomi støttes kraftigt af Forlaget Arena, som af de kommende fire numre aftager 1100 eksemplarer, men derudover maa oplaget helst være 600—700, for at det hele kan fungere. Der bliver ikke honorarer til forfatterne, men Vagn Steen fandt, at der for den ny kulturminister var en direkte anledning til kontakt med debuterende lyrik i muligheden for at sende nogle penge til tidsskriftets medarbejdere.

Der var oplæsning af Charlotte Strandgaard, Kristen Bjørnkær, Margrete Berg og Per-Olof Johansson, og der var ikke ét firkantet menneske, som ikke blev afrundet af den aften.

H. A.